

π. Ιωαννίκιος

Μπάλαν

Η πνευματική δράσις του π. Κλεόπα. (Μέρος Α')

Η ζωή και οι αγώνες του Γέροντος π. Κλεόπα Ηλίου

Ἡ εἶδησις ἐπιστροφῆς του στην Συχαστρία διαδόθηκε σε ολίγες ἡμέρες σε ολόκληρη την Χώρα. Σιγά-σιγά ἤρχισαν πάλι να ἐπισκέπτονται την Μονή ομάδες-ομάδες Πιστῶν ἀπὸ παντοῦ ζητώντας συμβουλές και την εὐλογία του μεγάλου Στάρετς.

Ἐτσι ἀρχισε και πάλι ο π. Κλεόπας να παρηγορή τον λαὸ του Θεοῦ, να κηρύττει καθημερινὰ λόγους ψυχωφελεῖς, να ἐξομολογή και να ἐλκύει πολλοὺς στον ζυγὸ του Χριστοῦ δια τη προσευχῆς και των λόγων του. Κάθε ἡμέρα ἤρχοντο στο κελλί του δεκάδες και ἑκατοντάδες ἄνθρωποι ἀπὸ ὅλη την Χώρα και κυρίως ἀπὸ το ἐξωτερικό.

Ἐδῶ ἤκουον την συμβουλή και τα ἐνθαρρυντικά λόγια του Γέροντος, ἔκαναν πνευματικές και θεολογικές ἐρωτήσεις ἀπὸ τις πιο ἀπλές μέχρι τις πιο βαθιές και ο καθένας ἐξήρχετο ικανοποιημένος και χαρούμενος διότι τον εἶδε τον Γέροντα και ἠξιώθη να λάβη την εὐλογία του.

Ἐτσι, γενόμενος γνωστός σ' ὅλη την Χώρα, οι πάντες ἐδόξαζον τον Θεὸ διότι τους ἐχάρισε αὐτή την οὐράνια εὐλογία.

Το πρῶτο καθήκον το οποίον ἐζήτησε ο π. Κλεόπας ἀπὸ τους Πιστοὺς ὅλων των ἡλικιών και κοινωνικῶν τάξεων ἦτο η διατήρησις με εὐλάβεια της ὀρθοδόξου Πίστewς, δηλαδή ὅλα τα δόγματα και τα Μυστήρια της Ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Χωρὶς την ἀληθινὴ Πίστι, δεν ἠμπορεῖ οὐδεὶς να σωθῆ, ἔστω κι αν ἐχῆ ἐπιτελέσει ὅλα τα καλά ἔργα.

Κατόπιν ο Στάρετς ἔδινε μεγάλη σημασία στην ἐξομολόγησι των ἀμαρτιῶν, προτρέποντας τους Πιστοὺς να ἐξομολογούνται το ὀλιγώτερο τέσσερεις φορές το ἔτος. Τους ἐδίδασκε τα ἐξῆς: <Ἀδελφε, ὅταν βλέπης ὅτι στο σπίτι ἀσθενεῖ ο πατέρας σου η η μητέρα σου. . . , δεν καλεῖς πρῶτα τον γιατρό, ἀλλὰ και τον ἱερέα. Διότι ο γιατρός δεν ἠμπορεῖ να προσθήσῃ οὔτε ἓνα λεπτό στην ζωή μας. Και αν ἠμπορέσῃ να μακρύνῃ λίγο την ζωή μας, αὐτὸ δεν το κάνει ἀπὸ τον εαυτὸν του. Το παν ἐγκεῖται στην θέλησι του Θεοῦ! Να καλῆς τον ἱερέα και να του λέγῃς: «Πάτερ, ἔλα και ἐξομολόγησε την πατέρα η την μητέρα μου σύμφωνα με τα βιβλία της Ἐκκλησίας μας». Και ο ἱερεὺς να τον ἐρωτᾷ εἴν ἔκανε το τάδε η τάδε ἀμάρτημα, ἔτσι η ἔτσι το ἓνα και το ἄλλο. . .

Κατὰ την ἐξομολόγησι αὐτὸς που ἐξομολογεῖται εἶναι καλὸ να λέγῃ ο ἴδιος ὅλα, ὅσα ἐπραξε. Διότι και ὅταν ἀκόμη δεν σφάλλουμε με τα ἔργα, σφάλλουμε ὁμως με τον νου, η με τον λόγο. Και ο ἱερεὺς στο τέλος τον λύνει ἀπὸ ὅλες τις ἀμαρτίες του με την χάρι που του ἔδωσε ο Χριστός.

Κατόπιν ἠμπορεῖς να καλέσῃς τον γιατρό. Διότι, εἴν ο ἄνθρωπος ἀποθάνῃ καθαρὸς

και εξομολογημένος, η Έκκλησια ημπορεί να τον βγάλη από την κόλασι. Άλλα εάν δεν εξομολογήθηκε και έφυγε με βαρειά αμαρτήματα, δεν θα ημπορέση καμμία Άκολουθια να τον βγάλη από την κόλασι. Χωρίς ειλικρινή εξομολόγησι δεν υπάρχει σωτηρία.

Ή Πανοσιότης του συνιστούσε στον καθένα να έχη τον Πνευματικό του στην ενορία στην οποία υπάγεται. Ένω, εάν κάποιος επιθυμούσε να κάνη μία εξομολόγησι με κάθε λεπτομέρεια, ημπορούσε να την κάνη ειδικά σε γέροντες Πνευματικούς της Μονής.

Σ' αυτη την περίπτωση οι Πιστοί που ήθελαν να εξομολογηθούν στο Μοναστήρι, ήσαν υποχρεωμένοι να έχουν την ευλογία του ιερέως του τόπου τους.

Άναφερομε εδώ ότι η Πανοσιότης του είχε για εξομολόγησι, εκτός από τον ικανό αριθμό Προσκυνητών, κάπου 40 μοναχούς και Άδελφους της Άδελφοτητος Συχαστρία, στους οποίους επροστίθεντο πολλοί μοναχοί και μοναχές από άλλα Μοναστήρια, καθώς και έγγαμοι ιερείς και αρκετοί ιεράρχες.

Μέσω της εξομολογήσεως στον π. Κλεόπα πολλοί αφιέρωναν την ζωή τους στον Χριστό. Έκεινος όμως τους ερωτούσε, εάν θα ημπορέσουν να επιτελούν τον κανόνα τους και τα άλλα καθήκοντα της μοναχικής ασκήσεως. Έαν κάποιος του υποσχόταν ότι ημπορούσε να κάνη τον κανόνα των προσευχών του, ο στάρετς έδινε στον καθένα ένα μικρό κανόνα προσευχών, ακαλόγως της ηλικίας, της δυνάμεως και του ζήλου που διέθεταν.

Άπο τους Χριστιανούς ζητούσε να προσεύχωνται, όσο ημπορούν περισσότερο, όπως μας διατάζει και ο ίδιος ο Άποστολος Παύλος: <Άδιαλειπτως προσεύχεσθε (Α·Θεσ. 5, 17). Ο Στάρετς συνιστούσε γενικά στον καθένα να διαβάζη τις πρωϊνές προσευχές της Έκκλησιας μας και τους Χαιρετισμούς της Θεοτόκου, το βράδυ προ του ύπνου την Παράκλησι της Παναγίας με το καντήλι αναμμένο και τις υπόλοιπες ώρες να λέγη την ευχή του Ίησου.

Μετάφρασις-επιμέλεια υπό Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

1999

Πηγή: http://anavaseis.blogspot.gr/2013/09/blog-post_4593.html